

מכתבי קוראים...

מערכת 'משק הבקר' מברכת על התעוררות בציבור הרפתיים ומתכבדת בהבאת התייחסותם לנושאים שעל סדר היום של הענף ומזמינה אתכם לקרוא דבריהם, להרהר בהם ולהוסיף משלכם.

כמה מילים על יעילות

בעלי-החיים, צריך להרים את הרגל ולנקות את השוקת, המרבץ והמדרך. צריך למשש, להריח ולפעמים אפילו לטעום את המזון וצריך גם להכיר את מגבלות השוק. צריך לדעת לבקר את תוכנית השידוך במחשב ולהתאים את מצאי המספוא למנה המאוזנת והכלכלית לתקופות ארוכות. צריך להסתכל על העגלות ולדעת איך וצריך להסתכל על היבשות, הממליטות, הדורשות והמזורעות ולבקר ולעדכן את תהליך קבלת החלטות באופן רציף ושוטף.

צמצום בכוח אדם והזלתו לא יאפשרו לשמור על הרמה הנדרשת ולכן נראה, שצריך לחזור ולבחון בקפידה רבה את מצבת העובדים ולא לעמוד בפני הלוח כשרוצים לשכנע ולרשום וכשהיד לא רועדת כי: המנהל יקבל 15,000, האחראי על ההזנה 8,000 והאחראי על הפוריות 6,000 ש"ח לחודש, וכך הלאה.

סוף מעשה במחשבה תחילה, אומר הפתגם. גדלה הרפת, נקבעה השותפות ונבחרה שיטת הממשק והמבנים. יש לעצור, לבדוק ואולי אפילו להוסיף עובדים מיומנים לפני שמוציאים תזכירים המקדשים את החסכון בעבודה, שפרט לאלמנט הפיטורים קיימת סבירות גבוהה שישגי את ההפך – דרך הירידה בביצועים.

נ.ב. תמהני איך קרה, שחברת תחבורה קטנה מנצרת זכתה במכרז על קווי התחבורה הציבורית באזור חדרה לפני ובמקום אגד הגדולה ואפילו עושה את זה יותר בזול.

עופר קרול

רפורמה, רפת גדולה ואיחוד רפתות הפכו לאחרונה במקומותינו להיות כמו מנטרה שגורה ולא ניתנת לערעור. מחוללי הרפורמה קבעו כמה הנחות וסביבן נתפרו תוכניות והנחיות. אחת ההנחות ואולי המובילה שבהן היא בתרומה של הרפת הגדולה ליעילות שתושג דרך החסכון בעבודה. לא הוצגו נתונים על הקשר שבין הרפת הגדולה לאובדן השליטה על הפרה הבודדת, לא הוצגו נתונים רציניים ובעלי משמעות על שיפור היעילות בהזנה, שיפור הפוריות וחסכון בתרופות ועוד. מה שלא הוצג, כנראה נכון שלא הוצג מאחר וכנראה אין בו ממש, אולי ההפך. הנסיון שיש כבר ברפת הגדולה שבארצות הים מראה עליה בפחת של בעלי-חיים, פחות פריון ובריאות וללא חסכון משמעותי במזון. יעילות דרך חסכון בעבודה נראית בעיני שילוב לא מוצלח של פיטורים וירידה ברמה המקצועית. הצורך "להתייעל" יביא להחלפת העובדים "היקרים" בעובדים "זולים" וללא ספק גם יפגע ברמת הביצוע.

יעילות לפי ההבנה שלי אינה מטרה העומדת בפני עצמה. הוויכוח יכול להיות על המטרה. למשל, כאשר תעסוקה יכולה להיחשב מטרה ראויה, ניצול נכון של מבנים והתאמה בין בע"ח לסביבה התזונתית שיוקית גם אלה מטרות ראויות שצריכות להיבחן בקפידה, כאשר פיטורים ו/או צמצום מספר העובדים סביר להניח שיפגעו ו/או יקשו על השגת המטרה ולא להפך.

עבודת הרפת צריכה להיעשות בשטח ובמקרים רבים, במגפיים. נכון, יש נתוני זמן אמיתי במחשב אבל מישו צריך לראות את